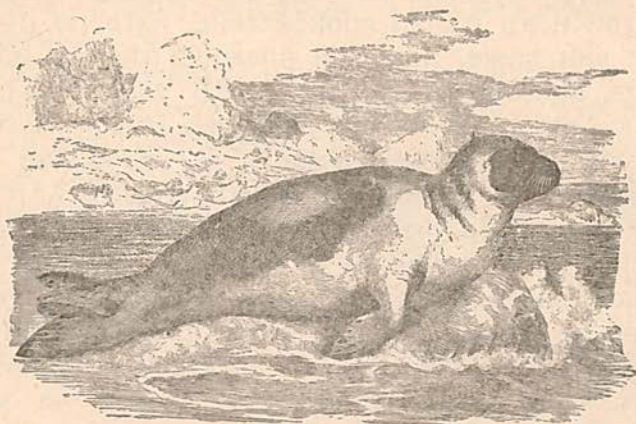

много наедно, а по единично почти не се срѣщатъ. Когато сж по много заедно образуватъ цѣло стадо, но и въ стадото сж запазени отдѣлнитѣ семейства, съ по единъ главенъ представителъ, баща — водачъ на семейството.

Колкото по-малко тюленитѣ познаватъ човѣка, толкова сж по-смѣли и неплашливи, а въ населенитѣ мѣста сж страхливи и избѣгватъ близостта съ човѣка, защото той е най-безпощадниятъ имъ врагъ.

Фиг. 2. — Гренландски Тюленъ

Тюленитѣ обичатъ да пжтешетствуватъ. Въ тѣзи си пжтувания тѣ плуватъ и день и ношъ, като се спиратъ само на нѣкои удобни острови за почивка. Тукъ често тѣ престояватъ по цѣли дни и недѣли, ако не бждатъ обезпокоявани отъ неприятели.

Младитѣ тюлени сж пѣргави, весели, радостни, а старитѣ ставатъ мрачни, бавноподвижни и лениви.

Тюленитѣ, поради чудното устройство на тѣлото си, представляватъ особенъ разредъ отъ класа бозайници — перконоги.

Перконогитѣ сж различни видове.

Разпознаватъ следнитѣ видове перконоги: тюлени (морски кучета) морска мечка, морска котка, морски слонъ, морски лъвъ, моржове и пр.

Отъ тюленитѣ най-характеренъ за север. ледов. океанъ е типа гренландски тюленъ.